

sig om Virksomheder, der vel kan have deres politiske Side, men i Hovedsagen er af teknisk eller humanitær Natur som f. Eks. i Hygiejneafdelingen eller i Afdelingen for intellektuelt Samarbejde. Men kommer Sager op, som vedrører Mindretalsafdelingen, Mandatafdelingen, Afrustningsafdelingen, ja selv den økonomiske og finansielle Afdeling, Transitafdelingen eller Opiumsafdelingen, vil der være megen Lejlighed til at udfolde ogsaa et politisk Initiativ, saa meget mere som saavel Raadets Medlemmer som de Delegerede i Forsamlingen i stor Udstrækning tager mod Vejledning og Bistand fra Sekretariatets Side til Udarbejdelse af de enkelte Beretninger, der vil være at forelægge Raadet eller Forsamlingen, ikke at tale om de mange Tilfælde, hvor saadan Udarbejdelse fuldstændig overlades til Sekretariatets Funktionærer. Heraf maa man imidlertid vogte sig vel for at søge nogen Anledning til Bebrejdelse overfor Funktionærerne. Jo mere imidlertid Sagerne Antal vokser, og jo mere samtidig Funktionærernes tekniske Dygtighed forøges, saaledes som det for manges Vedkommende har været Tilfældet i de forløbne Aar, jo mere maa ganske naturlig Sekretariatets Magt vokse. Men jo mere bliver det da ogsaa af Betydning, at Funktionærernes og navnlig den øverste Ledelses Upartiskhed, Objektivitet og internationale Indstilling sikres. Man tænker kun paa saa vanskeligt og internationalt Konfliktstof indebærende Spørgsmaal som Danzig, Saaromraadet, Mindretalsspørgsmaale mellem Tyskland og Polen og mellem Rumænien og Ungarn for kun at nævne nogle faa Eksempler.

Hvorledes kan da nu den øverste Ledelses og Sekretariatets Arbejde paa disse forskellige Omraader bedømmes. Man maa vistnok sige langsomt men sikkert fremadskridende i den rigtige Retning. Nogle mener, at den internationale Aand var stærkere repræsenteret i Sekretariatet i Forbundets første Leveaar end nu. Men

har dette givet sig Udtryk i Sekretariatets Arbejde udadtil? Næppe i nogen kendelig Grad. Til Begrundelse af den modsatte Opfattelse kan naturligvis anføres, at 13-Mands Udvalget har fundet sig foranlediget til at søge Sekretariatets internationale Karakter stærkere underbygget, end det har været Tilfældet før, og at en Indstilling som Mindretallets overhovedet har kunnet bringes til Verden. Men det maa ikke overses, at dette Dokument ingenksomhelst nævneværdig Tilslutning fandt i 4. Udvalg og kan betegnes som en ganske isoleret Fremtoning.

Til bedre Forstaaelse af den øverste Ledelses nuværende S sammensætning turde det være nyttigt at gøre Rede for den Udvikling, den har gennemgaaet i de forløbne 10 Aar.

I Forbundets første Aar bestod den øverste Ledelse af Generalsekretæren, Vice-Generalsekretæren og en Undergeneralsekretær, som stod i Spidsen for Sekretariatets indre Administration. Ifølge Noblemaire - Rapporten, som dannede Grundlaget for Personalets Statut af 1922, der endnu gælder, og for hele Sekretariatets Organisation, var Generalsekretærens og Vice-Generalsekretærens Funktioner saaledes betegnet:

1. Den almindelige Overledelse af alle Afdelingers Arbejde, forsaavidt de angaar politiske og principielle Spørgsmaal.

2. Opretholdelsen af en personlig Kontakt med Forsamlingernes Udvalg samt med de Konferencer, som finder Sted under Folkeforbundets Auspicier.

3. Opretholdelsen af en nøje Forbindelse med Verdens betydelige politiske Centrere.

I Tidens Løb har Forsamlingerne billigt Oprettelsen af 2 yderligere Undergeneralsekretærposter. Hver af de 3 Undergeneralsekretærer har kun een Afdeling under sig og er saaledes faktisk kun Direktører med Titel af Undergeneralsekretær, medens de 7 øvrige Afdelinger er underlagt hver sin Direktør med Undtagelse